

Prima instanță: Jud. Bălți: Jud. M.Cojocaru
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți: A.Albu, A.Toderaș, E.Rățoi

Î N C H E I E R E

26 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecător: Tatiana Vieru

Judecătorii: Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Societatea pe Acțiuni „Cet-Nord”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe
Acțiuni „Cet-Nord” împotriva lui Polișciuc Vladimir, Polișciuc Nadejda și
Polișciuc Iurie cu privire la încasarea datoriei pentru pierderile normative la
energia termică,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 25 octombrie 2016, prin care a
fost admis apelul declarat de Polișciuc Vladimir, Polișciuc Nadejda și Polișciuc
Iurie,

c o n s t a t ă :

La 09 iunie 2015, Societatea pe Acțiuni „Cet-Nord” s-a adresat cu o cerere
de chemare în judecată către Polișciuc Vladimir, Polișciuc Nadejda și Polișciuc
Iurie privind încasarea datoriei pentru pierderile normative la energia termică.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 08.09.2013 apartamentul
nr. 9 din str. Alexandru cel Bun 6, mun. Bălți a fost deconectat integral de la
sistema centrală de încălzire, iar în urma acestor acțiuni a fost întocmit actul de
deconectare nr. 3095 din 09.08.2003.

Susține reclamantul că, în cazul deconectării integrale de la sistema
centrală de încălzire, consumatorul achită plata pentru pierderile normative de
energie termică în conformitate cu prevederile punctului 8-2 anexa nr.7 din
hotărârea Guvernului nr. 707 din 20 septembrie 2011.

Astfel pentru perioada 01 octombrie 2011- 01 aprilie 2014 pierderile
normative au constituit 3682, 27 lei. Calculul a fost efectuat în mărime de 10%-

pentru sezonul 2011-2012, 15%- pentru sezonul 2012-2013, 20%- pentru sezonul 2013-2014.

Menționează că, potrivit prevederilor pct. 10 a hotărârii Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002 (cu modificările ulterioare operate prin hotărârea Guvernului nr. 707 din 20.09.2011) consumatorul este obligat să achite integral plata pentru sezonul precedent - în termenul stabilit până la 01 august a anului curent.

La 19 martie 2015, în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă a expeditat în adresa pârâtului reclamația, care a fost lăsată fără răspuns.

Solicită reclamantul, încasarea de la Polișciuc Vladimir, Polișciuc Nadejda și Polișciuc Iurie în beneficiul Societății pe Acțiuni „Cet-Nord” a datoriei în sumă de 3682,27 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 270 lei, cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea acțiunii.

Prin hotărârea Bălți din 26 februarie 2016 cererea de chemare în judecată a fost admisă, fiind încasat de la Polișciuc Vladimir, Polișciuc Nadejda și Polișciuc Iurie în beneficiul Societății pe Acțiuni „Cet-Nord” datoria de la plata agentului termic sub forma pierderilor normative, pentru perioada 01 octombrie 2011- 01 aprilie 2014 în sumă de 3682,27 lei și cheltuielile legate de plata taxei de stat în sumă de 270 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Polișciuc Vladimir, Polișciuc Nadejda și Polișciuc Iurie a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 25 octombrie 2016 s-a admis apelul declarat de Polișciuc Vladimir, Polișciuc Nadejda și Polișciuc Iurie și s-a casat hotărârea Judecătoriei Bălți din 26 februarie 2016.

S-a emis o nouă hotărâre prin care s-a încasat de la Polișciuc Vladimir, Polișciuc Nadejda și Polișciuc Iurie în beneficiul Societății pe Acțiuni „Cet-Nord” datoria pentru pierderile normative de energie termică în sumă de 2702,20 lei pentru perioada 09 iunie 2012- 01 aprilie 2014 și taxa de stat în suma de 270 lei.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că prima instanță nu a luat în considerație argumentul pârâtului prin care a făcut referire la prescripția art. 267 Cod Civil, încasând integral suma în beneficiul reclamantei.

Instanța de apel a constatat că potrivit calculelor prezentate de reclamantă, datoria pentru energia termică furnizată pârâților prin țevile de tranzit, pentru perioada 01 octombrie 2011- 01 aprilie 2014 constituie 3682,27 lei, care a fost calculată conform rigorilor Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 191 din 19 februarie 2002.

Instanța de apel a admis ca întemeiat obiecțiile apelanților referitor la termenul de prescripție, menționând că perioada pentru care reclamanta solicită încasarea datoriei pentru pierderile normative de energie termică parțial este peste termenul de prescripție, fiind întemeiate doar pretențiile pentru perioada începând cu 09 iunie 2012- 01 aprilie 2014.

La 17 ianuarie 2017, cu respectarea termenului prevăzut de art. 434 Cod de Procedură Civilă, Societatea pe Acțiuni „Cet-Nord” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În susținerea recursului recurentul a invocat dezacordul cu hotărârea contestată, susținând că pierderile normative de energie termică se calculează, se înaintează către plată și se achită în condiții stabilite de regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la /reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002.

Menționează că, pct. 10 aliniatul 13 al regulamentului nominalizat prevede plata pentru încălzire pe parcursul sezonului rece trebuie să fie achitată totalmente până la 01 august al anului de gestiune. Deci consumul energiei termice pentru sezonul de încălzire 2011-2012 reclamații Polișciuc trebuiau să achite până la 01 august 2012.

Invocă prevederile art. 272 al.(1) Cod Civil, potrivit căruia curgerea termenului de prescripție începe în momentul apariției dreptului la înaintarea acțiunii. Dreptul la acțiune apare în ziua când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său.

Relevă că, în cazul dat dreptul la acțiune, pe apartamentul amplasat în str. Alexandru cel Bun nr. 6/9, mun. Bălți, apare la 02 august 2012, după ce la 01.08.2012 a expirat termenul de achitare benevolă. Termenul de prescripție expira la 02 august 2015.

Consideră că, acțiunea a înaintat-o în termen, dat fiind faptul că aceasta a fost depusă la 09 iunie 2015.

Susține că, concluzia Curții de Apel precum că a expirat termenul de prescripție este nelegitimă bazată pe interpretarea eronată a prevederilor art. 267 al.(1) Cod Civil. Colegiul a calculat trei ani de la înaintarea acțiunii și a decis să încaseze consumul pentru perioada 09 iunie 2012- aprilie 2014, excluzând din calcul consumul pentru perioada 2011-2012.

Explică că, prevederile art. 267 al.(1) Cod Civil au fost aplicate eronat fără a ține cont, fără a aprecia prevederile art. 272 al.(1) Cod Civil și neaplicarea art. 271 al.(1) Cod Civil, în rezultatul căruia Societatea pe Acțiuni „Cet-Nord” poate avea pierderi în mărime de 980,07 lei.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 20 februarie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților, cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. Până la examinarea pricinii în ordine de recurs, Polișciuc Vladimir, Polișciuc Nadejda și Polișciuc Iurie nu au depus referințe asupra recursului, prin care să-și expună opinia față de acestea.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate

la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4). Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Cet-Nord”, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Prin urmare, argumentele invocate în cererea de recurs nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Cet-Nord”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Cet-Nord”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Cet-Nord”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu